

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18203/2022
13.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Савез самосталних синдиката Општине Врбас, Врбас, чији су пуномоћници Божидар Микулић, Иштван Нађ и Даријан Микулић, адвокати из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Радовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1338/22 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1338/22 од 08.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1338/22 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 3177/21 од 02.03.2022. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати по основу закупа за пословни простор за период од 01.01.2016. године до 30.06.2019. године износ од 21.000 евра у динарској противвредности по средњем обрачунском курсу НБС на дан плаћања (став први изреке). Обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 270.647,14 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1338/22 од 08.06.2022. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда (став први изреке). Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде за коришћење пословног простора 21.000 евра у динарској противвредности по средњем обрачунском курсу НБС на дан плаћања, јер је након истека уговора о закупу наставио без правног основа да користи пословни простор у периоду од 01.01.2016. године до 30.06.2019. године, примењујући одредбе члана 585. став 1. у вези 262. став 1. и 219. ЗОО, јер је на тој парцели до 04.06.2020. године било уписано право коришћења тужиоца.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Примена овог института предвиђена је искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије разматрање се предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.07.2019. године. Вредност предмета спора, побијаног дела износи 21.000 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**